

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOHODAK GRAĐANA

Član 1.

U Zakonu o porezu na dohodak građana („Službeni glasnik RS”, br. 24/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 62/06, 65/06-ispravka, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-US, 93/12 i 114/12-US), u članu 2. stav 1. reč: „sem” zamenjuje se rečju: „osim”.

Član 2.

U članu 3. stav 1. tač. 2) i 6) brišu se.

Član 3.

U članu 4. tačka 2) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Posle tačke 2) dodaje se tačka 3), koja glasi:

„3) samooporezivanjem.”

Član 4.

Član 7. menja se i glasi:

„Član 7.

Obveznik poreza na dohodak građana je rezident Republike Srbije (u daljem tekstu: rezident), za dohodak ostvaren na teritoriji Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika) i u drugoj državi.

Rezident Republike, u smislu ovog zakona, jeste fizičko lice koje:

1) na teritoriji Republike ima prebivalište ili centar poslovnih i životnih interesa, ili

2) na teritoriji Republike, neprekidno ili sa prekidima, boravi 183 ili više dana u periodu od 12 meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini.

Za određivanje boravka na teritoriji Republike iz stava 2. tačka 2) ovog člana, punim danom boravka u Republici smatraće se i boravak u delu dana, u bilo kom periodu između 00 i 24 časa, osim dela dana koji fizičko lice provede u tranzitu kroz Republiku.

Fizičko lice koje u određenoj poreskoj godini nije boravilo na teritoriji Republike i koje u njoj ne ispunjava uslov da se smatra poreskim rezidentom po osnovu kriterijuma predviđenih u stavu 2. tačka 1) ovog člana, neće se smatrati rezidentom Republike za tu poresku godinu.

Fizičko lice koje nije bilo rezident u godini koja prethodi godini dolaska u Republiku, neće se smatrati rezidentom za period pre dana kada je ono prvi put ušlo na teritoriju Republike, pod uslovom da u periodu godine koji prethodi danu prvog ulaska na teritoriju Republike ne ispunjava uslov da se smatra rezidentom po osnovu kriterijuma predviđenih u stavu 2. tačka 1) ovog člana.

Fizičko lice koje nije rezident u godini koja sledi godini u kojoj je ono konačno napustilo Republiku neće se smatrati rezidentom za period godine koji sledi danu konačnog napuštanja teritorije Republike pod uslovom da se u tom periodu ne može

smatrati rezidentom Republike po osnovu kriterijuma predviđenih u stavu 2. tačka 1) ovog člana.

Fizičko lice koje u momentu prvog ulaska na teritoriju Republike zna da će ispuniti uslove iz stava 2. tač. 1) ili 2) ovog člana, smatraće se rezidentom počev od momenta kada je prvi put ušlo na teritoriju Republike.

Nezavisno od uslova predviđenih u stavu 2. ovog člana, rezident Republike je i fizičko lice koje je iz Republike upućeno u drugu državu radi obavljanja poslova u diplomatskom ili konzularnom predstavništvu Republike, odnosno obavljanja poslova za Republiku u međunarodnim organizacijama, u periodu obavljanja delatnosti u tom ili bilo kom drugom diplomatskom ili konzularnom predstavništvu Republike, odnosno međunarodnoj organizaciji.”

Član 5.

U članu 9. stav 1. tačka 16) menja se i glasi:

„16) uplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje koje je privredno društvo dužno da plati za svog člana u skladu sa zakonom koji uređuje doprinose za obavezno socijalno osiguranje;”.

Tačka 22) menja se i glasi:

„22) naknada koje se, u skladu sa propisima koji uređuju Vojsku Srbije, isplaćuju vojnicima na služenju vojnog roka, učenicima i kadetima vojnoškolske ustanove i licima na drugom stručnom osposobljavanju za oficire i podoficire;”.

Tačka 24) menja se i glasi:

„24) premija, subvencija, regresa i drugih sredstava koja se u svrhu podsticanja razvoja poljoprivrede, iz budžeta Republike, Autonomne pokrajine i lokalne samouprave plaćaju, odnosno isplaćuju na poseban namenski račun nosiocu porodičnog poljoprivrednog gazdinstva koji je upisan u registar poljoprivrednih gazdinstava u skladu sa propisima koji uređuju tu oblast;”.

Tačka 25) menja se i glasi:

„25) PDV nadoknade, u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dodatu vrednost, kao i naknada za prikupljanje i prodaju sekundarnih sirovina i otpada (u daljem tekstu: sekundarne sirovine) plaćenih na tekući račun prodavca;”.

Posle tačke 27) dodaje se nova tačka 28) koja glasi:

„28) novčane pomoći fizičkim licima koja služe za lečenje u zemlji ili inostranstvu, u visini stvarnih troškova lečenja, dokumentovano računima zdravstvene ustanove koja je lečenje izvršila.”

U stavu 2. reči: „ministar finansija” zamenjuju se rečima: „ministar nadležan za poslove finansija (u daljem tekstu: ministar)”.

Član 6.

U članu 12a stav 1. reči: „člana 15a stav 2, člana 18. stav 1. tač. 1), 2), 4), 5), 6) i 7), člana 21a, člana 83. stav 5. tačka 1) i člana 101a st. 1, 3. i 4.” zamenjuju se rečima: „člana 15a st. 2, 4. i 5, člana 18. stav 1. tač. 1), 2), 4), 5), 6) i 7) i člana 21a”.

Član 7.

U članu 13. dodaju se st. 3. i 4, koji glase:

„Zaradom, u smislu ovog zakona, smatra se i isplaćena lična zarada preduzetnika utvrđena u skladu sa ovim zakonom.

Zaradom, u smislu ovog zakona, smatraju se i primanja koja zaposleni u vezi sa radom kod poslodavca ostvari od lica, koje se u smislu zakona koji uređuje porez na dobit pravnih lica, smatra povezanim licem s poslodavcem (u daljem tekstu: povezano lice).”

Član 8.

Član 14. menja se i glasi:

„Član 14.

Zaradom, u smislu ovog zakona, smatraju se i primanja u obliku bonova, novčanih potvrda, robe, činjenjem ili pružanjem pogodnosti, opraštanjem duga, kao i pokrivanjem rashoda obveznika novčanom nadoknadom ili neposrednim plaćanjem.

Hartije od vrednosti, osim akcija stečenih u postupku svojinske transformacije, koje zaposleni dobije od poslodavca ili od s poslodavcem povezanog lica smatraju se zaradom u momentu sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti.

Zaradom iz stava 2. ovog člana smatraju se i hartije od vrednosti koje zaposleni dobije na osnovu pravila nagrađivanja (opcije na akcije i dr.) od poslodavca ili od s poslodavcem povezanog lica.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, ako za primanja iz st. 2. i 3. ovog člana, koja zaposleni dobije od s poslodavcem povezanog lica, trošak snosi poslodavac, ta primanja smatraju se zaradom u momentu u kojem poslodavac ovaj trošak evidentira u poslovnim knjigama.

Osnovicu poreza na zaradu iz stava 1. ovog člana predstavlja:

- 1) nominalna vrednost bonova i novčanih potvrda,
- 2) cena koja bi se postigla prodajom robe na tržištu,
- 3) naknada koja bi se postigla na tržištu za uslugu, odnosno pogodnost koja se čini obvezniku,
- 4) novčana vrednost pokrivenih rashoda,

uvećana za pripadajući porez i doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje iz zarade plaća zaposleni (u daljem tekstu: pripadajuće obaveze iz zarade).

Ako je zaposleni na ime primanja iz stava 5. ovog člana izvršio novčana plaćanja isplatiocu zarade, osnovicu poreza na zaradu čini razlika između vrednosti tih primanja i novčanih plaćanja uvećana za pripadajuće obaveze iz zarade.

Osnovicu poreza na zaradu iz st. 2. i 3. ovog člana čini tržišna vrednost hartija od vrednosti uvećana za pripadajuće obaveze iz zarade, u momentu sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti.

Ako je hartije od vrednosti iz st. 2. i 3. zaposleni stekao kupovinom po povlašćenoj ceni, osnovicu poreza na zaradu čini razlika između tržišne cene tih hartija od vrednosti u momentu sticanja i iznosa koji je zaposleni platio, uvećana za pripadajuće obaveze iz zarade.

Ako je tržišna vrednost hartija od vrednosti izražena u stranoj valuti, osnovicu poreza na zarade predstavlja njena dinarska protivvrednost po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan sticanja prava raspolaganja na tim hartijama od vrednosti.

Cenu, visinu naknade, odnosno novčanu vrednost iz stava 5. tač. 2) do 4) i tržišnu vrednost iz stava 7. ovog člana utvrđuje isplatilac zarade u momentu kada se

davanje vrši, odnosno u momentu prenosa prava raspolaganja na hartijama od vrednosti.”

Član 9.

Član 14a menja se i glasi:

„Član 14a

Primanjima po osnovu činjenja ili pružanja pogodnosti u smislu člana 14. stav 1. ovog zakona, smatraju se naročito:

- 1) korišćenje službenog vozila i drugog prevoznog sredstva u privatne svrhe;
- 2) korišćenje stambenih zgrada i stanova koji su u vlasništvu poslodavca ili na raspolaganju poslodavca po osnovu zakupa ili po drugom osnovu, uz plaćanje zakupnine ili bez plaćanja zakupnine.

Vrednost primanja iz stava 1. tačka 1) ovog člana mesečno, za svaki započeti kalendarski mesec korišćenja vozila, predstavlja iznos u visini 1% tržišne vrednosti službenog vozila i drugog prevoznog sredstva, prema podacima nadležne organizacije sa stanjem na dan 31. decembra godine koja prethodi godini korišćenja vozila, umanjena za iznos koji je zaposleni platio za to korišćenje.

Vrednost primanja iz stava 1. tačka 2) ovog člana čini iznos zakupnine koju poslodavac plati za zaposlenog, odnosno u slučaju u kojem poslodavac ne plaća zakupninu iznos zakupnine prema tržišnim cenama u mestu u kome se stambena zgrada ili stan nalaze, umanjena za iznos koji je zaposleni platio kao zakupninu.

Kod utvrđivanja osnovice poreza na zaradu primanja iz ovog člana uvećavaju se za pripadajuće obaveze iz zarade.”

Član 10.

Član 14b menja se i glasi:

„Član 14b

Zaradom, u smislu čl. 13. i 14. ovog zakona, smatraju se i premije svih vidova dobrovoljnog osiguranja, kao i penzijski doprinos u dobrovoljni penzijski fond, koje poslodavac plaća za zaposlene - osiguranike uključene u dobrovoljno osiguranje, odnosno za zaposlene - članove dobrovoljnog penzijskog fonda, u skladu sa zakonom koji uređuje dobrovoljno osiguranje, odnosno dobrovoljne penzijske fondove i penzijske planove.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, zaradom u smislu čl. 13. i 14. ovog zakona ne smatra se:

- 1) premija koju poslodavac plaća za sve zaposlene kod kolektivnog osiguranja od posledica nezgode, uključujući osiguranje od povreda na radu i profesionalnih oboljenja i kolektivnog osiguranja za slučaj težih bolesti i hirurških intervencija;
- 2) premija dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja, odnosno penzijski doprinos u dobrovoljni penzijski fond, koje poslodavac plaća za zaposlene - osiguranike, odnosno članove dobrovoljnog penzijskog fonda, u skladu sa posebnim propisima koji uređuju navedene oblasti, do iznosa koji je oslobođen od plaćanja doprinosa saglasno zakonu koji uređuje doprinose za obavezno socijalno osiguranje.”

Član 11.

U članu 15a stav 2. menja se i glasi:

„Osnovicu poreza na zarade čini zarada iz člana 13. st. 1. i 3. i čl. 14. do 14b ovog zakona, umanjena za iznos od 11.000 dinara mesečno za lice koje radi sa punim radnim vremenom.”

Posle stava 2. dodaju se st. 3. do 6, koji glase:

„Za lice koje radi sa nepunim radnim vremenom, umanjenje iz stava 2. ovog člana je srazmerno radnom vremenu tog lica u odnosu na puno radno vreme.

Kad lice ostvaruje puno radno vreme kod dva ili više poslodavaca, umanjenje iz stava 2. ovog člana vrši svaki poslodavac srazmerno radnom vremenu kod poslodavca u odnosu na puno radno vreme, s tim što ukupno umanjenje iznosi 11.000 dinara mesečno.

Kad lice ostvaruje nepuno radno vreme kod dva ili više poslodavaca, svaki poslodavac vrši umanjenje srazmerno radnom vremenu kod poslodavca u odnosu na ukupno radno vreme, s tim što zbir umanjenja mora biti manji od 11.000 dinara mesečno, odnosno srazmerno ukupnom radnom vremenu lica u odnosu na puno radno vreme.

Način i postupak obračunavanja poreza na zarade iz st. 2. do 5. ovog člana i dostavljanje podataka Poreskoj upravi bliže uređuje ministar.”

Član 12.

U članu 16. procenat: „12%” zamenjuje se procentom: „10%”.

Član 13.

Član 17. briše se.

Član 14.

Član 21a menja se i glasi:

„Član 21a

Ne plaća se porez na zarade na:

1) premiju za dobrovoljno zdravstveno osiguranje koju poslodavac obustavlja i plaća iz zarade zaposlenog - osiguranika uključenog u dobrovoljno zdravstveno osiguranje u zemlji, u skladu sa zakonima koji uređuju dobrovoljno zdravstveno osiguranje i aktima donetim za sprovođenje zakona;

2) penzijski doprinos u dobrovoljni penzijski fond koji poslodavac obustavlja i plaća iz zarade zaposlenog - člana dobrovoljnog penzijskog fonda, po zakonu koji uređuje dobrovoljne penzijske fondove i penzijske planove.

Ukupan iznos koji može biti predmet oslobođenja iz stava 1. ovog člana zbirno ne može biti veći od 5.214 dinara mesečno.”

Član 15.

Član 21b briše se.

Član 16.

Glava druga: „Porez na prihode od poljoprivrede i šumarstva” i čl. 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29. i 30. brišu se.

Član 17.

U članu 31. stav 1. posle reči: „delatnosti,” dodaju se reči: „uključujući i delatnosti poljoprivrede i šumarstva.”.

Član 18.

U članu 32. stav 1. zapeta i reči: „uključujući i fizičko lice koje ostvaruje prihode od poljoprivrede i šumarstva” brišu se.

Posle stava 1. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Obveznik poreza iz stava 1. ovog člana po osnovu prihoda od poljoprivrede i šumarstva je fizičko lice - nosilac porodičnog poljoprivrednog gazdinstva upisano u registar poljoprivrednih gazdinstava u skladu sa propisima koji uređuju tu oblast i koje vodi poslovne knjige u skladu sa članom 43. stav 2. ovog zakona.”

Član 19.

U članu 33. stav 2. reči: „međunarodnim računovodstvenim standardima i” brišu se.

Stav 3. briše se.

Član 20.

Član 35. menja se i glasi:

„Član 35.

Usklađivanje prihoda i rashoda, utvrđivanje kapitalnih dobitaka i gubitaka i poreski tretman gubitaka iz ranijih godina iskazuju se u poreskom bilansu preduzetnika u skladu sa odgovarajućim odredbama zakona kojim se uređuje porez na dobit pravnih lica, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Način na koji preduzetnici u poreskom bilansu iskazuju transferne cene bliže uređuje ministar.”

Član 21.

Član 35a menja se i glasi:

„Član 35a

Amortizacija stalnih sredstava koje je preduzetnik iskazao u svojim poslovnim knjigama priznaje se kao rashod u iznosu i na način utvrđen zakonom kojim se uređuje porez na dobit pravnih lica i podzakonskim aktom donetim na osnovu tog zakona.”

Član 22.

Član 37a menja se i glasi:

„Član 37a

Preduzeticima se u rashode u poreskom bilansu priznaju:

- 1) isplaćena lična zarada preduzetnika;
- 2) troškovi službenog putovanja do iznosa iz člana 18. stav 1. tač. 2) do 4) ovog zakona.

Pod isplaćenom ličnom zaradom preduzetnika u smislu ovog zakona smatra se novčani iznos koji preduzetnik isplati i evidentira u poslovnim knjigama kao svoje mesečno lično primanje uvećan za pripadajuće obaveze iz zarade.”

Član 23.

U članu 40. stav 2. menja se i glasi:

„Pravo na paušalno oporezivanje ne može se priznati preduzetniku:

1) koji obavlja delatnost iz oblasti: računovodstvenih, knjigovodstvenih i revizorskih poslova, poslova poreskog savetovanja, reklamiranja i istraživanja tržišta;

2) koji obavlja delatnost iz oblasti: trgovine na veliko i trgovine na malo, hotela i restorana, finansijskog posredovanja i aktivnosti u vezi s nekretninama;

3) u čiju delatnost ulažu i druga lica;

4) čiji je ukupan promet u godini koja prethodi godini za koju se utvrđuje porez, odnosno čiji je planirani promet kada počinje obavljanje delatnosti - veći od 6.000.000 dinara;

5) koji je evidentiran kao obveznik poreza na dodatu vrednost u skladu sa zakonom kojim se uređuje porez na dodatu vrednost.”

Dodaje se stav 4. koji glasi:

„Delatnosti iz st. 2. i 3. ovog člana opredeljuju se u skladu sa propisima kojima se uređuje klasifikacija delatnosti.”

Član 24.

U članu 41. stav 1. tačka 1) menja se i glasi:

„1) visina prosečne mesečne zarade po zaposlenom u Republici, opštini, gradskoj opštini, odnosno gradu u kojem nisu formirane gradske opštine, ostvarene u godini koja prethodi godini za koju se utvrđuje paušalni prihod;”.

Tačka 3) briše se.

U tački 4) reči: „i angažovanih članova porodice” brišu se.

Član 25.

U članu 43. stav 3. briše se.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 3.

Član 26.

Član 61. menja se i glasi:

„Član 61.

Prihodom od kapitala smatraju se:

1) kamata po osnovu zajma, štednih i drugih depozita (oročenih ili po viđenju) i po osnovu dužničkih i sličnih hartija od vrednosti;

2) dividenda i učešće u dobiti;

3) prinos od investicione jedinice otvorenog investicionog fonda;

4) prihod od izdavanja sopstvenih nepokretnosti.

Dividendom iz stava 1. tačka 2) ovog člana smatra se i likvidacioni ostatak iznad vrednosti uloženog kapitala utvrđen u skladu sa zakonom koji uređuje oporezivanje dobiti pravnih lica.

Prihod od izdavanja sopstvenih nepokretnosti iz stava 1. tačka 4) ovog člana je zakupnina u koju se uračunava i vrednost svih izvršenih obaveza i usluga na koje se obavezao zakupac, osim obaveza plaćanja troškova nastalih tokom zakupa a koji zavise od obima potrošnje zakupca (npr. električne energije, telefona i slično).

Izuzetno od stava 3. ovog člana prihodi koje od izdavanja nepokretnosti ostvari preduzetnik koji obavlja delatnost izdavanja nepokretnosti ne smatraju se prihodom od kapitala.

Nepokretnostima iz stava 3. ovog člana, smatraju se:

- 1) zemljište;
- 2) stambene, poslovne i druge zgrade, stanovi, poslovne prostorije, garaže i drugi (nadzemni i podzemni) građevinski objekti, odnosno njihovi delovi (u daljem tekstu: objekti)."

Član 27.

Član 63. menja se i glasi:

„Član 63.

Oporezivi prihod od kapitala čini novčani ili nenovčani iznos ostvarenog prihoda.

Ako su prihodi od kapitala ostvareni u nenovčanom obliku, vrednost tih prihoda se utvrđuje prema tržišnoj vrednosti prava, dobara, odnosno usluga na dan ostvarivanja prihoda.

Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, oporezivi prihod od kapitala iz člana 61. stav 1. tačka 4) ovog zakona čini bruto prihod umanjen za normirane troškove u visini od 25%, a ako je on ostvaren iznajmljivanjem stanova, soba i postelja putnicima i turistima za koje je plaćena boravišna taksa normirani troškovi se priznaju u visini od 50% bruto prihoda.

Obvezniku poreza na prihode od kapitala iz člana 61. stav 1. tačka 4) ovog zakona, na njegov zahtev, umesto normiranih troškova priznaće se stvarni troškovi koje je imao pri ostvarivanju i očuvanju prihoda, ako za to podnese dokaze."

Član 28.

U članu 64. dodaje se stav 2. koji glasi:

„Izuzetno od stava 1. ovog člana, stopa poreza na prihode od kapitala iz člana 61. stav 1. tačka 4) ovog zakona iznosi 20%."

Član 29.

Član 65. menja se i glasi:

„Član 65.

Ne plaća se porez na prihode od kapitala na kamatu:

- 1) na dinarska sredstva po osnovu štednih i drugih depozita (oročenih ili po viđenju);

2) po osnovu dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac Republika, Autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije.”

Član 30.

Glava šesta: „Porez na prihode od nepokretnosti” i čl. 66, 67, 68, 69, 70. i 71. brišu se.

Član 31.

Član 72. menja se i glasi:

„Član 72.

Kapitalni dobitak, odnosno gubitak u smislu ovog zakona predstavlja razliku između prodajne cene prava, udela i hartija od vrednosti i njihove nabavne cene, ostvarenu prenosom:

- 1) stvarnih prava na nepokretnostima;
- 2) autorskih prava, prava srodnih autorskom pravu i prava industrijske svojine;
- 3) udela u kapitalu pravnih lica, akcija i ostalih hartija od vrednosti, uključujući i investicione jedinice, osim investicionih jedinica dobrovoljnih penzijskih fondova.

Pod prenosom iz stava 1. ovog člana smatra se prodaja ili drugi prenos uz novčanu ili nenovčanu naknadu.

Obveznik poreza na kapitalni dobitak je svako fizičko lice, uključujući i preduzetnika, koje je izvršilo prenos prava, udela i hartija od vrednosti iz stava 1. ovog člana.”

Član 32.

Član 72a menja se i glasi:

„Član 72a

Kapitalnim dobitkom, odnosno gubitkom u smislu ovog zakona ne smatra se razlika nastala prenosom prava, udela ili hartija od vrednosti, kada:

- 1) su stečeni nasleđem u prvom naslednom redu;
- 2) se prenos vrši između bračnih drugova i krvnih srodnika u pravoj liniji;
- 3) se prenos vrši između razvedenih bračnih drugova, a u neposrednoj je vezi sa razvodom braka;
- 4) se vrši prenos dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac Republika, Autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije;
- 5) je obveznik izvršio prenos prava, udela ili hartija od vrednosti koje je pre prenosa imao u svom vlasništvu neprekidno najmanje deset godina.”

Član 33.

U članu 73. stav 5. briše se.

Član 34.

Član 74. menja se i glasi:

„Član 74.

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, u smislu ovog zakona, nabavnom cenom se smatra cena po kojoj je obveznik stekao pravo, udeo ili hartiju od vrednosti.

Kod prenosa nepokretnosti koju je obveznik sam izgradio, nabavnu cenu iz stava 1. ovog člana čini iznos troškova izgradnje, a ako obveznik ne dokaže iznos troškova izgradnje, osnovica poreza na imovinu u godini nastanka obaveze po osnovu poreza na imovinu.

Kod prenosa nepokretnosti u izgradnji, nabavnu cenu iz stava 1. ovog člana čini iznos troškova izgradnje koje je obveznik imao do dana prenosa i koje može da dokumentuje.

Nabavna vrednost investicione jedinice sastoji se od neto vrednosti imovine otvorenog fonda po investicionoj jedinici na dan uplate, uvećane za naknadu za kupovinu ukoliko je društvo za upravljanje naplaćuje, saglasno zakonu koji uređuje investicione fondove.

Kod hartija od vrednosti koje je obveznik stekao kupovinom, a kojima se trguje na regulisanom tržištu kapitala u skladu sa zakonom kojim se uređuje tržište kapitala (u daljem tekstu: hartije od vrednosti kojima se trguje na tržištu kapitala), nabavnom cenom iz stava 1. ovog člana smatra se cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, odnosno, ako to ne učini, najniža zabeležena cena po kojoj se trgovalo u periodu od godinu dana od dana koji prethodi prodaji hartije od vrednosti.

Ako u periodu iz stava 5. nije bilo trgovine tom hartijom od vrednosti, nabavnom cenom smatra se najniža zabeležena cena u prvoj prethodnoj godini u kojoj je bilo trgovanja.

Kod hartija od vrednosti koje je obveznik stekao kupovinom, a kojima se ne trguje na tržištu kapitala, nabavnom cenom iz stava 1. ovog člana smatra se cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, odnosno, ako to ne učini, njena nominalna vrednost, a ako je reč o akcijama bez nominalne vrednosti, srazmerni deo neto imovine društva u momentu sticanja.

Nabavna cena iz stava 1. ovog člana uvećava se godišnjim indeksom potrošačkih cena od dana sticanja do dana prenosa, prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Izuzetno od stava 8. ovog člana kod prenosa nepokretnosti koju je obveznik sam izgradio, nabavna cena revalorizuje se za svaku godinu počevši od 1. januara godine koja sledi godini u kojoj je izvršeno ulaganje do dana prenosa.

Za hartije od vrednosti kojima se trguje na tržištu kapitala čija je nabavna cena utvrđena kao najniža zabeležena cena iz stava 5, odnosno stava 6. ovog člana, nabavna cena revalorizuje se od narednog dana od dana kad je zabeležena najniža cena po kojoj se trgovalo do dana prenosa.”

Član 35.

Član 79a briše se.

Član 36.

U članu 82. stav 4. reči: „amortizacije, finansiranja, investicionog i tekućeg održavanja imovine i druge stvarne troškove” brišu se.

Stav 5. briše se.

Član 37.

U članu 83. stav 1. reči: „koji uređuje” zamenjuju se rečima: „kojim se uređuju”.

Stav 5. menja se i glasi:

„Porez na dobitke od igara na sreću ne plaća se na:

- 1) pojedinačno ostvaren dobitak do iznosa od 11.000 dinara;
- 2) ostvaren dobitak od igara koje se priređuju u igračnicama (kazinima) i na automatima.”

Posle stava 5. dodaje se novi stav 6. koji glasi:

„Oporeziv iznos, koji je veći od 11.000 dinara, umanjuje se za iznos uplate na osnovu koje je pojedinačno ostvaren dobitak.”

Član 38.

U članu 84. stav 3. reči: „uplaćenih sredstava po osnovu sticanja investicionih jedinica dobrovoljnog penzijskog fonda” zamenjuju se rečima: „povučenih akumuliranih sredstava uloženi u kupovinu anuiteta”.

Dodaje se stav 4, koji glasi:

„Iznos uplaćenih sredstava po osnovu sticanja investicionih jedinica dobrovoljnog penzijskog fonda iz stava 3. ovog člana, uvećava se godišnjim indeksom potrošačkih cena od dana kada se povučena akumulirana sredstva po osnovu udela člana u neto imovini dobrovoljnog penzijskog fonda ulože u kupovinu anuiteta u društvu za osiguranje do dana isplate naknade iz osiguranja lica, prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.”

Član 39.

Član 85. menja se i glasi:

„Član 85.

Ostalim prihodima u smislu ovog zakona smatraju se i drugi prihodi koji po svojoj prirodi čine dohodak fizičkog lica, koji nisu oporezivi po drugom osnovu u skladu sa ovim zakonom, a naročito:

- 1) prihodi po osnovu ugovora o delu;
- 2) prihodi po osnovu ugovora o obavljanju privremenih i povremenih poslova zaključenih preko omladinske ili studentske zadruge sa licem do navršenih 26 godina života ako je na školovanju u ustanovama srednjeg, višeg ili visokog obrazovanja;
- 3) prihodi po osnovu dopunskog rada;
- 4) prihodi po osnovu trgovinskog zastupanja;
- 5) primanja članova organa uprave pravnog lica;
- 6) naknada poslanicima i odbornicima;
- 7) naknada u vezi sa izvršavanjem poslova odbrane, civilne zaštite i zaštite od elementarnih nepogoda;
- 8) primanja stečajnih upravnika, sudskih veštaka, sudija porotnika i sudskih tumača;
- 9) prihodi po osnovu prikupljanja i prodaje sekundarnih sirovina, prikupljanja i prodaje šumskih plodova i lekovitog bilja, uzgajanja i prodaje pečuraka, uzgoja i

prodaje pčelinjeg roja (pčela), uzgoja i prodaje puževa, odnosno po osnovu prodaje drugih dobara ostvarenih obavljanjem privremenih ili povremenih poslova;

10) nagrade, novčane pomoći i druga davanja fizičkim licima koja nisu zaposlena kod isplatioca;

11) primanja iz člana 9. ovog zakona iznad propisanih neoporezivih iznosa;

12) naknade troškova i drugi rashodi licima koja nisu zaposlena kod isplatioca;

13) uzimanje iz imovine i korišćenje usluga privrednog društva od strane vlasnika društva za njihove privatne potrebe;

14) primanja koja, saglasno zakonu koji uređuje rad, ostvari zaposleni po osnovu učešća u dobiti ostvarenoj u poslovnoj godini;

15) prihodi koje ostvari fizičko lice izdavanjem nepokretnosti u podzakup;

16) svi drugi prihodi, osim prihoda od poljoprivrede i šumarstva fizičkog lica koje doprinose za obavezno socijalno osiguranje plaća po rešenju u skladu sa zakonom kojim se uređuju doprinosi za obavezno socijalno osiguranje, koji nisu oporezovani po drugom osnovu ili nisu izuzeti od oporezivanja ili oslobođeni plaćanja poreza po ovom zakonu.

Obveznik poreza na druge prihode je fizičko lice koje ostvari prihode iz stava 1. ovog člana.

Oporezivi prihod za prihode iz stava 1. ovog člana čini bruto prihod umanjen za normirane troškove u visini od 20%.

Izuzetno od stava 3. ovog člana, oporezivi prihod iz stava 1. tačka 15) ovog člana čini bruto prihod umanjen za plaćenu zakupninu.

Izuzetno od stava 1. tačka 12) ovog člana, porez na druge prihode ne plaća se na dokumentovane naknade troškova po osnovu službenih putovanja, najviše do iznosa tih troškova koji su izuzeti od plaćanja poreza na zarade za zaposlene po članu 18. stav 1. tač. 2) do 4) ovog zakona, ako se isplata vrši fizičkim licima, odnosno za fizička lica koja nisu zaposlena kod isplatioca, i to:

1) upućenim, odnosno pozvanim od strane državnog organa ili organizacije, sa pravom naknade troškova, nezavisno od toga iz kojih sredstava se vrši isplata;

2) članovima predstavničkih i izvršnih tela Republike, teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, u vezi sa vršenjem funkcije;

3) upućenim na rad u Republiku, po nalogu inostranog poslodavca, a u vezi sa delatnošću domaćeg isplatioca;

4) upućenim kod isplatioca po nalogu poslodavca a u vezi sa delatnošću poslodavca;

5) ako dobrovoljno, odnosno po pozivu sarađuju u humanitarne, zdravstvene, vaspitno - obrazovne, kulturne, sportske, naučno - istraživačke, verske i druge svrhe, odnosno sarađuju u sindikalnim organizacijama, privrednim komorama, političkim strankama, savezima i udruženjima, nevladinim i u drugim nedobitnim organizacijama, pri čemu ne ostvaruju bilo koju drugu naknadu po osnovu te saradnje.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, porez na druge prihode ne plaća se na primanje fizičkog lica - klijenta banke (u daljem tekstu: dužnik) kada banka otpiše potraživanje prema dužniku pod sledećim uslovima:

1) da su troškovi utuženja tog dužnika veći od ukupnog iznosa potraživanja banke od ovog dužnika;

2) da se ovaj otpis priznaje kao rashod u skladu sa zakonom koji uređuje porez na dobit pravnih lica.

Porez na druge prihode ne plaća se ni u slučaju otpisa preostalog dela potraživanja banke od dužnika koji je u skladu sa ugovorom o poravnanju zaključenog sa bankom prodao nepokretnost za koju je dobio kredit po vrednosti koja je približna uobičajenoj tržišnoj vrednosti odgovarajuće nepokretnosti, a koju je u celini uplatio banci na ime vraćanja kredita, ali koja je manja od potraživanja banke po osnovu tog kredita, pod uslovom da je prema pravilima Narodne banke Srbije to potraživanje svrstano u potraživanja za koje se utvrđuje 100% rezerve za procenjene gubitke.

Na druge prihode koje ostvari član učeničke zadruge, član omladinske ili studentske zadruge do navršenih 26 godina života ako je na školovanju u institucijama za srednje, više i visoko obrazovanje, kao i fizičko lice po osnovu prikupljanja i prodaje sekundarnih sirovina, šumskih plodova i lekovitog bilja, obračunati porez umanjuje se za 40%.”

Član 40.

Član 87. menja se i glasi:

„Član 87.

Godišnji porez na dohodak građana plaćaju fizička lica koja su u kalendarskoj godini ostvarila dohodak veći od trostrukog iznosa prosečne godišnje zarade po zaposlenom isplaćene u Republici u godini za koju se utvrđuje porez, prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike, i to:

1) rezidenti za dohodak ostvaren na teritoriji Republike i u drugoj državi;

2) nerezidenti za dohodak ostvaren na teritoriji Republike.

Dohotkom iz stava 1. ovog člana smatra se godišnji zbir:

1) zarada iz čl. 13. do 14b ovog zakona;

2) oporezivog prihoda od samostalne delatnosti iz čl. 33. i 40. ovog zakona;

3) oporezivog prihoda od autorskih prava, prava srodnih autorskom pravu i prava industrijske svojine iz čl. 55. i 60. ovog zakona;

4) oporezivog prihoda od izdavanja nepokretnosti iz člana 63. stav 3. ovog zakona;

5) oporezivog prihoda od davanja u zakup pokretnih stvari iz člana 82. st. 3. i 4. ovog zakona;

6) oporezivog prihoda sportista i sportskih stručnjaka iz člana 84a ovog zakona;

7) oporezivih drugih prihoda iz člana 85. ovog zakona;

8) prihoda po osnovima iz tač. 1) do 7) ovog stava, ostvarenih i oporezovanih u drugoj državi za obveznike iz stava 1. tačka 1) ovog člana.

Zarade iz stava 2. tačka 1) ovog člana i oporezivi prihodi iz tač. 2), 3), 6) i 7) tog stava umanjuju se za porez i doprinose za obavezno socijalno osiguranje plaćene u Republici na teret lica koje je ostvarilo zaradu, odnosno oporezive prihode, a oporezivi prihodi iz tač. 4) i 5) tog stava umanjuju se za porez plaćen na te prihode u Republici.

Dohodak iz stava 2. ovog člana uvećava se za iznos koji se, u kalendarskoj godini za koju se utvrđuje godišnji porez, obvezniku isplati po osnovu povraćaja doprinosa za obavezno socijalno osiguranje u skladu sa zakonom koji uređuje doprinose za obavezno socijalno osiguranje.

Prihodi iz stava 2. tačka 8) ovog člana umanjuju se za porez plaćen u drugoj državi.

Dohodak za oporezivanje čini razlika između dohotka utvrđenog u skladu sa st. 2. do 5. ovog člana i neoporezivog iznosa iz stava 1. ovog člana.”

Član 41.

Naslov dela četvrtog menja se i glasi: „Podnošenje poreske prijave, utvrđivanje i naplata poreza”.

Član 42.

U članu 92. reč: „marta” zamenjuje se rečju: „maja”.

Član 43.

U članu 93. stav 1. menja se i glasi:

„Preduzetnik koji vodi poslovne knjige u skladu sa članom 43. stav 2. ovog zakona dužan je da poresku prijavu i poreski bilans podnese nadležnom poreskom organu najkasnije do 15. marta godine koja sledi godinu za koju se utvrđuje porez.”

Stav 2. briše se.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 2.

Član 44.

U članu 94. st. 1. do 3. menjaju se i glase:

„Preduzetnik koji u toku godine započne obavljanje samostalne delatnosti, dužan je da podnese poresku prijavu u kojoj će dati procenu prihoda i rashoda, odnosno procenu prometa do kraja prve poslovne godine, kao i procenu mesečne akontacije poreza, najkasnije u roku od 15 dana od dana upisa u registar nadležnog organa.

Preduzetnik koji u toku godine prestane, odnosno prekine obavljanje samostalne delatnosti, dužan je da podnese poresku prijavu za utvrđivanje poreza u roku od 30 dana od dana prestanka, odnosno prekida obavljanja delatnosti.

Preduzetnik koji vodi poslovne knjige dužan je da u poreskoj prijavi iz stava 2. ovog člana iskaže i iznos obračunatog i plaćenog poreza u poreskom periodu do dana prekida, odnosno prestanka obavljanja samostalne delatnosti, kao i da uz poresku prijavu podnese i poreski bilans.”

Član 45.

Član 95. menja se i glasi:

„Član 95.

Obveznik koji u toku godine izvrši prenos prava po osnovu kojeg može nastati kapitalni dobitak ili gubitak u skladu sa ovim zakonom dužan je da podnese poresku prijavu najkasnije u roku od 30 dana od:

1) dana zaključenja ugovora o prenosu stvarnih prava na nepokretnostima, ugovora o prenosu autorskih prava, prava srodnih autorskom pravu i prava industrijske svojine, kao i udela u kapitalu pravnih lica;

2) isteka svakog kalendarskog polugodišta u kojem je izvršen prenos hartija od vrednosti.

Izuzetno od stava 1. tačka 1) ovog člana rok za podnošenje poreske prijave je 120 dana od dana prodaje nepokretnosti po osnovu koje obveznik može da ostvari pravo na poresko oslobođenje saglasno članu 79. stav 1. ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana za prenos prava koje je preduzetnik evidentirao u poslovnim knjigama ne podnosi se poreska prijava iz stava 1. ovog člana, već se podaci o kapitalnom dobitku, odnosno gubitku iskazuju u poreskom bilansu.

Obveznik poreza na prihode od izdavanja nepokretnosti, kao i obveznik poreza na prihode od davanja u zakup pokretnih stvari, dužni su da podnesu poresku prijavu najkasnije u roku od 30 dana od dana zaključenja ugovora o izdavanju nepokretnosti, odnosno zaključenja ugovora o davanju u zakup pokretnih stvari.

Poresku prijavu sa obračunatim porezom za koji je članom 100a ovog zakona utvrđena obaveza samooporezivanja, osim iz st. 1. i 4. ovog člana, podnosi se u roku od 45 dana od dana ostvarivanja prihoda.

Organizator tržišta kapitala u smislu zakona kojim se uređuje tržište kapitala dužan je da u roku od 30 dana od isteka svakog kalendarskog polugodišta Poreskoj upravi - Centrali u elektronskom obliku dostavi izveštaj o prenosu hartija od vrednosti izvršenom u tom polugodištu.

Oblik i sadržaj izveštaja iz stava 6. ovog člana propisuje ministar.”

Član 46.

U članu 98. stav 1. tačka 1) reči: „je registrovano obavljanje delatnosti” zamenjuju se rečima: „ima registrovano sedište”.

Tačka 2) briše se.

Stav 2. briše se.

Član 47.

U članu 99. stav 1. tačka 3) menja se i glasi:

„3) prihode od kapitala, ako je isplatilac prihoda pravno lice ili preduzetnik;”.

Tačka 4) briše se.

Član 48.

Član 100. menja se i glasi:

„Član 100.

Po rešenju nadležnog poreskog organa utvrđuje se i plaća porez na:

- 1) paušalni prihod od samostalne delatnosti;
- 2) godišnji porez na dohodak građana.”

Član 49.

Posle člana 100. dodaje se član 100a, koji glasi:

„Član 100a

Samooporezivanjem utvrđuju se i plaćaju porezi na sledeće prihode:

1) prihode od samostalne delatnosti preduzetnika koji vodi poslovne knjige u skladu sa članom 43. stav 2. ovog zakona;

2) kapitalne dobitke;

3) prihode koje isplaćuje isplatilac koji nije pravno lice ili preduzetnik, i to:

(1) prihode od autorskih prava, prava srodnih autorskom pravu i prava industrijske svojine;

(2) kamate;

(3) prihode od izdavanja nepokretnosti i davanja u zakup pokretnih stvari;

(4) druge prihode iz člana 85. ovog zakona.

Ako isplatilac prihoda nema obavezu da obračuna porez po odbitku, obavezu utvrđivanja poreza samooporezivanjem ima i obveznik koji ostvaruje zarade i druge prihode u ili iz druge države, kod diplomatskog ili konzularnog predstavnštva strane države, odnosno međunarodne organizacije ili kod predstavnika i službenika takvog predstavnštva, odnosno organizacije, kao i ako od nerezidentnog isplatioca ostvaruje zaradu po osnovu pravila nagrađivanja (opcije na akcije i dr.) iz člana 14. stav 3. ovog zakona.”

Član 50.

Naziv iznad člana 101. menja se i glasi: „Način utvrđivanja i dospelost poreza po odbitku”.

Član 51.

Član 101a briše se.

Član 52.

Član 107. briše se.

Član 53.

U članu 107a stav 2. reči: „overenom od nadležnog organa druge države ugovornice čiji je rezident, i to na posebnom obrascu propisanom podzakonskim aktom donetim” brišu se.

Dodaju se st. 5. i 6, koji glase:

„Ako isplatilac prihoda u momentu isplate prihoda nerezidentu ne raspolože potvrdom iz stava 2. ovog člana, dužan je da prilikom isplate prihoda primeni odredbe ovog zakona.

Ako nerezidentni obveznik naknadno dostavi nadležnom poreskom organu potvrdu iz stava 2. ovog člana, razlika između iznosa plaćenog poreza iz stava 5. ovog člana i iznosa poreza za koji bi postojala obaveza plaćanja da je obveznik u momentu isplate prihoda raspolagao potvrdom iz stava 2. ovog člana, smatra se više plaćenim porezom.”

Član 54.

Naziv iznad člana 109. i član 109. menjaju se i glase:

„Način utvrđivanja i dospelost poreza po rešenju

Član 109.

Porez na paušalno utvrđen prihod od samostalne delatnosti poreski organ utvrđuje na osnovu podataka iz poreske prijave, kriterijuma i elemenata utvrđenih u skladu sa članom 41. ovog zakona.

Do donošenja rešenja o utvrđivanju poreza za tekuću godinu, obveznici iz stava 1. ovog člana dužni su da plaćaju porez u visini obaveze koja odgovara iznosu poreza utvrđenog rešenjem za prethodnu godinu.

Godišnji porez na dohodak građana poreski organ utvrđuje na osnovu podataka iz poreske prijave, poslovnih knjiga i drugih podataka koji su od značaja za utvrđivanje poreske obaveze.”

Član 55.

Član 110. menja se i glasi:

„Član 110.

Porezi koji se utvrđuju rešenjem poreskog organa plaćaju se u roku od:

- 1) 15 dana po isteku svakog meseca - na paušalno utvrđen prihod od samostalne delatnosti;
- 2) 15 dana od dana dostavljanja rešenja o utvrđivanju godišnjeg poreza na dohodak građana.”

Član 56.

Iznad člana 111. dodaje se naziv, a član 111. menja se, tako da glase:

„Način utvrđivanja i dospelost poreza kod samooporezivanja

Član 111.

Preduzetnik koji vodi poslovne knjige dužan je da u skladu sa ovim zakonom u poreskoj prijavi obračuna:

- 1) porez za poreski period za koji se prijava podnosi (u daljem tekstu: konačno obračunati porez);
- 2) mesečnu akontaciju poreza za tekući poreski period.

Obveznik iz stava 1. ovog člana visinu mesečne akontacije utvrđuje kao jednu dvanaestinu konačno obračunatog poreza koji ne sadrži porez na kapitalne dobitke.

Ako je obveznik iz stava 1. ovog člana u poreskom periodu obavljao delatnost kraće od dvanaest meseci visinu mesečne akontacije utvrđuje kao količnik konačno obračunatog poreza koji ne sadrži porez na kapitalne dobitke i broja meseci obavljanja delatnosti u prethodnom poreskom periodu.

U slučaju iz stava 3. ovog člana u broj meseci obavljanja delatnosti uračunava se svaki mesec u kojem je obveznik obavljao delatnost bez obzira na broj dana obavljanja delatnosti u tom mesecu.

Ako je obveznik iz stava 1. ovog člana akontativno platio manje poreza od konačno obračunatog poreza, dužan je da razliku uplati najkasnije do podnošenja poreske prijave.

Ako je obveznik iz stava 1. ovog člana akontativno platio više poreza od konačno obračunatog poreza, više plaćeni porez predstavlja akontaciju za naredni period ili se obvezniku vraća na njegov zahtev.

Do utvrđivanja konačno obračunatog poreza preduzetnik koji vodi poslovne knjige dužan je da plaća porez u visini mesečne akontacije utvrđene za prethodni poreski period.

Ako je visina mesečne akontacije utvrđena na način iz st. 2. do 4. ovog člana veća, odnosno manja od mesečne akontacije koju je platio u skladu sa stavom 7. ovog člana, obveznik je dužan da mesečnu akontaciju za tekući poreski period uveća, odnosno umanji tako da zbir plaćenih akontacija od početka do kraja tekućeg poreskog perioda bude jednak kao da je od početka tekućeg poreskog perioda plaćao akontacije utvrđene na način iz st. 2. do 4. ovog člana.

Obaveza plaćanja uvećane, odnosno umanjene mesečne akontacije iz stava 8. ovog člana nastaje u mesecu koji sledi mesec u kojem je podneta poreska prijava.”

Član 57.

Član 112. menja se i glasi:

„Član 112.

Preduzetnik koji vodi poslovne knjige koji u toku godine započne obavljanje delatnosti visinu mesečne akontacije utvrđuje shodnom primenom člana 111. ovog zakona a na osnovu podataka iz poreske prijave koju podnosi u skladu sa članom 94. stav 1. ovog zakona.

Ako u tekućem poreskom periodu dođe do značajnih promena u poslovanju, poreskih instrumenata ili drugih okolnosti koje bitno utiču na visinu mesečne akontacije preduzetnik koji vodi poslovne knjige može, po podnošenju poreske prijave iz člana 111. ovog zakona, podneti poresku prijavu sa poreskim bilansom, u kojoj će iskazati podatke od značaja za izmenu mesečne akontacije i obračunati njenu visinu, najkasnije u roku od 30 dana po isteku perioda za koji se sastavlja poreski bilans.

Najkraći period za koji se sastavlja poreski bilans iz stava 2. ovog člana je mesec dana.

Preduzetnik koji vodi poslovne knjige može započeti plaćanje akontacije u skladu sa poreskom prijavom iz stava 2. ovog člana za mesec u kome je prijava podneta.”

Član 58.

Član 113. menja se i glasi:

„Član 113.

Obveznik poreza na kapitalni dobitak u poreskoj prijavi iskazuje podatke o ceni ostvarenoj prenosom prava, udela i hartija od vrednosti i njihovoj nabavnoj ceni usklađenoj u skladu sa ovim zakonom, pravo na poresko oslobođenje i utvrđuje visinu poreske obaveze.

Ako je obveznik iz stava 1. ovog člana stekao pravo na poresko oslobođenje posle podnošenja poreske prijave, ima pravo na povraćaj plaćenog poreza koje se ostvaruje u skladu sa zakonom koji uređuje poreski postupak i poresku administraciju.

Obveznik poreza koji se u skladu sa ovim zakonom utvrđuju samooporezivanjem, osim poreza iz stava 1. ovog člana, u poreskoj prijavi iskazuje podatke o vrsti i visini ostvarenog prihoda i druge podatke od značaja za utvrđivanje visine poreske obaveze, kao i visinu poreske obaveze utvrđene u skladu sa ovim zakonom u zavisnosti od vrste prihoda.”

Član 59.

Član 114. menja se i glasi:

„Član 114.

Porezi koje u skladu sa ovim zakonom obveznik utvrđuje samooporezivanjem plaćaju se najkasnije do isteka roka za podnošenje poreske prijave.”

Član 60.

Čl. 115, 116, 117, 118. i 119. brišu se.

Član 61.

Član 157. menja se i glasi:

„Član 157.

Za porez po odbitku jemči solidarno isplatilac prihoda.

Za porez na prihode od samostalne delatnosti jemče supsidijarno svojom imovinom svi punoletni članovi domaćinstva obveznika koji u momentu nastanka obaveze čine domaćinstvo obveznika u smislu člana 10. ovog zakona.

Lice koje sa ili bez naknade preuzme deo ili celokupnu imovinu kojom preduzetnik obavlja delatnost jemči solidarno za obaveze preduzetnika nastale obavljanjem delatnosti pre preuzimanja imovine do visine vrednosti preuzete imovine, a preduzetnik koji prestaje da obavlja delatnost dužan je da pre brisanja iz propisanog registra izmiri sve svoje poreske obaveze nastale tokom obavljanja delatnosti.”

Član 62.

Čl. 158, 159, 160, 161. i 162. brišu se.

Član 63.

U članu 166. stav 1. tačka 1) briše se.

U st. 3. i 4. reči: „5.000 do 50.000” zamenjuju se rečima: „10.000 do 100.000”.

Član 64.

U članu 167. stav 1. tačka 2) briše se.

Tačka 5) menja se i glasi:

„5) ne sastavi poreski bilans u propisanom roku i na propisani način, odnosno ne podnese ga u propisanom roku (član 50. i član 93);”

Tač. 7), 8), 9) i 10) brišu se.

U tački 11) reči: „član 112. i član 118” zamenjuju se rečima: „član 109. i član 112”.

Tačka 12) menja se i glasi:

„12) u propisanom roku ne izvrši uplatu poreza na osnovu poreskog bilansa ili razliku između akontacije koju je platio i poreza koji je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi (član 94. stav 3, čl. 110. i 111. i član 114).”

Član 65.

U članu 168. stav 1. tačka 1) briše se.

Tačka 2) menja se i glasi:

„2) ne obračuna i ne uplati porez samooporezivanjem (član 100a);”.

U tački 3) reči: „član 112. i član 118.” zamenjuju se rečima: „član 112.”

Član 66.

U čl. 18, 21v, 21g, 21d, 49, 50, 79, 97, 108, 108a i 108b, reči: „ministar finansija”, odnosno reči: „ministar nadležan za poslove finansija”, zamenjuju se rečju: „ministar”.

Član 67.

Isplatioci koji su do dana početka primene ovog zakona izvršili isplatu dela zarade, odnosno plate i naknade zarade, odnosno plate obračunavaju i plaćaju porez na zarade u skladu sa Zakonom o porezu na dohodak građana („Službeni glasnik RS”, br. 24/01, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 62/06, 65/06-ispravka, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11-US, 93/12 i 114/12-US) zaključno sa konačnom isplatom te zarade, odnosno plate i naknade zarade, odnosno plate.

Član 68.

Odredbe ovog zakona koje uređuju utvrđivanje poreza samooporezivanjem primenjivaće se od 1. januara 2014. godine.

Izuzetno od stava 1. ovog člana od 1. jula 2013. godine utvrđivanje poreza samooporezivanjem može da primeni obveznik koji porez plaća na stvarni prihod od samostalne delatnosti koji se opredeli da počev od 1. jula 2013. godine isplaćuje ličnu zaradu kao svoje mesečno lično primanje iz člana 22. stav 2. ovog zakona i o tome do 1. jula 2013. godine pisanim putem obavesti nadležni poreski organ.

Odredbe člana 2. ovog zakona primenjivaće se počev od 1. januara 2014. godine.

Član 69.

Konačan obračun poreza na stvarne prihode od samostalne delatnosti za 2013. godinu vrši se u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 70.

Odrebe ovog zakona kojima se uređuje paušalno oporezivanje primenjivaće se na utvrđivanje obaveze počev za 2014. godinu, osim odredbe člana 23. stav 1. tačka 4) ovog zakona koja se primenjuje od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 71.

Na utvrđivanje godišnjeg poreza na dohodak građana za 2013. godinu primenjuju se odredbe ovog zakona.

Član 72.

Propisi za izvršavanje ovog zakona doneće se najkasnije u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 73.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.